جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۸۱ | پنج‌شنبه ۹ آبان ۱۳۹۸ | ۲ ربیع‌الاول ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۱:۴۸ |
غروب آفتاب: ۱۷:۱۱ | اذان مغرب: ۱۷:۲۹ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۲۶ |

دیده‌بان | محمد صادقی

حضور «نت‌های مسی یک رؤیا» در المپیای یونان

مستند «نت‌های مسی یک رؤیا» در جدیدترین حضور بین‌المللی خود در بیست‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های المپیا برای کودکان و نوجوانان در یونان به نمایش درمی‌آید.

مستند «نت‌های مسی یک رؤیا» درباره مَلّوک، پسری ۱۰ساله است که با دوستانش سیم‌های مسی خانه‌های ویران شده در جنگ را برای گذران زندگی جمع می‌کنند و می‌فروشند اما شوق رسیدن به آرزویی کودکانه، گرمای امید را در دل آنها زنده می‌کند و به خرابه‌ها و ویرانه‌ها رنگ و شادی می‌بخشد.

مستند بلند «نت‌های مسی یک رؤیا» به تهیه‌کنندگی مرتضی شعبانی و کارگردانی رضا فرهمند، پس از حضور در جشنواره‌های لوکارنو، آسیا پاسیفیک، جایزه بزرگ «هارل» امریکا و DMZ کره‌جنوبی در جدیدترین حضور خود به بیست‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های المپیا برای کودکان و نوجوانان در یونان می‌رود.

آغاز پخش مجموعه «گیله وا» از شبکه ۳

مجموعه تلویزیونی «گیله‌وا» به کارگردانی اردلان عاشوری و تهیه‌کنندگی امیر بنان از امشب روی آنتن شبکه ۳ می‌رود.

مینی سریال «گیله وا» با موضوعی عاشقانه در تلاش است با نگاهی عاطفی، به زندگی مردم شمال ایران در بستر اتفاقات تاریخی سال ۱۲۹۷ بپردازد و روایتگر سبک زندگی و روابط اجتماعی و عاطفی مردم ایران و نقش انگلیس در امور داخلی کشور در ۱۰۰سال گذشته باشد. مینی سریال گیله وا، جدیدترین محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج در هفت قسمت و در شهرهای سیاهکل، کیاشهر و تهران تصویربرداری شده است. از بازیگران اصلی این مینی سریال می‌توان به حمیدرضا پگاه، ستاره اسکندری، امیرحسین صدیق، مهدی زمین‌پرداز، امیرحسین هاشمی، مهران رجبی و پریا مردانیان اشاره کرد.

از نکات قابل توجه این سریال ایفای نقش میرزا کوچک خان جنگلی توسط بهروز شعیبی است.

«افسون افسانه» روی آنتن رادیو نمایش

مجموعه برنامه «افسون افسانه» در شبکه رادیویی نمایش با موضوع افسانه‌های ایران و جهان روی آنتن می‌رود.

«زهرا عبدالله‌زاده» تهیه‌کننده برنامه رادیویی «افسون افسانه» ضمن اعلام این خبر گفت: هر هفته در برنامه «افسون افسانه» در قالب روایی نمایشی به یکی از افسانه‌های ایران و جهان می‌پردازیم. وی ادامه داد: در نخستین برنامه «افسون افسانه» که پنج‌شنبه نهم آبان ماه پخش می‌شود به یکی از افسانه‌های آسیای شرقی از کشور ژاپن به نام «حق‌شناسی روباه» می‌پردازیم که درباره نیکی کردن به سایر موجودات است.

عبدالله‌زاده در پایان تأکید کرد: افسانه‌ها ریشه در فرهنگ و باورهای هر ملت دارند و در فرهنگ ژاپنی «روباه» به عنوان مظهر حق‌شناسی به شمار می‌آید. «افسون افسانه» پنج‌شنبه این هفته به نویسندگی زینت صالح‌پور و کارگردانی بهرام سروری‌نژاد، ساعت ۲۲:۴۵ روی آنتن رادیو نمایش می‌رود.

افخمی سریال «رعد و برق» را برای رمضان می‌سازد

سریال «رعد و برق» به کارگردانی بهروز افخمی برای ماه رمضان ۱۳۹۹ شبکه ۵ سیما آماده می‌شود.

بهروز افخمی در گفت‌وگو با تسنیم پیش از این گفته بود سریالِ «رعد و برق» روایتی از سیل اخیر است که درگیر تحقیق و نگارش آنیم و قرار است این سریال ۲۵قسمتی را برای رمضان ۱۳۹۹ شبکه۵ سیما آماده کنیم.

حالا در آستانه شروع تصویربرداری این سریال قرار داریم که اواسط آبان‌ماه در استان گلستان کلید خواهد خورد.

افخمی در این گفت‌وگو به شهرهای هدف سیل اشاره کرد که فیلم‌های گرفته شده از حوادث سیل را مورد بررسی قرار دادند. با افرادی که در این حوادث بودند صحبت‌هایی انجام شده و فیلمنامه بر اساس تمام این تحقیقات به سرانجام می‌رسد.

او اشاره کرد: ساخت استخر در دستور کار است، همه شهرهایی که این اتفاق در آنجا افتاده مدنظر سریال «رعد و برق» است؛ از آق‌قلا و گنبد کاووس گرفته تا گرگان، گلستان، سیمین‌شهر و بندر ترکمن. در این شهرها فیلمبرداری داریم و بخش‌هایی از سریال هم به تهران اختصاص پیدا می‌کند. خرم‌آباد، پلدختر، کرمانشاه، اندیمشک، سد کرخه، اهواز، سوسنگرد، شادگان و خیلی از شهرهای دیگر مورد نظر روایت ما خواهند بود.

حکمت

حکمت ۳۴۸

شدیدترین گناهان گناهی است که صاحبش آن را کوچک بشمارد.

گذر «ستایش» از خانواده

«ستایش» به زعم سازندگان آن برای تکریم خانواده ساخته شد
ولی در بطن داستان پیامی که به ناخودآگاه به مخاطب القا می‌شود، نه تکریم که اتفاقاً گذر از خانواده است

■ کبری آسوپار

«ستایش» به زعم سازندگان آن برای تکریم خانواده ساخته شد و قصه زنی را روایت کرد که برای حفظ خانواده خود همه تلاش و ایثارش را به پای خانواده‌اش ریخت. در بطن داستان اما پیامی که به ناخودآگاه مخاطب القا می‌شود، نه تکریم که اتفاقاً گذر از خانواده است.

«ستایش» می‌خواهد در موضوع ازدواج تابوشکنی‌های مثبت انجام دهد و ازدواج‌هایی را نشان دهد که در عرف جامعه به نادرستی تقبیح می‌شود اما روال فیلمنامه به گونه‌ای چیده شده که کنار هم گذاشتن پازل‌های مختلف در حواشی هر ازدواج روی داده در سریال، نشان می‌دهد از قضا، فیلمنامه برای تشکیل هر خانواده جدید از خانواده‌ای دیگر گذر کرده است و تکریم و تقدیس ازدواج‌هایی هم که عرف آنان را تابوشکنی می‌داند، با بی‌حرمتی به خانواده‌ای دیگر همراه شده و نقش خانواده در ازدواج به طور کامل انکار شده است.

این نادیده گرفتن خانواده‌ها در ازدواج دوم ستایش به اوج می‌رسد. او یک شب و پس از آنکه سرانجام تصمیمش را برای ازدواج می‌گیرد، به اعضای خانواده‌اش اطلاع می‌دهد که می‌خواهد ازدواج کند و همین. ستایش کوچک‌ترین تلاشی برای همراه کردن خانواده‌اش با تصمیم درستش نمی‌کند؛ آنها یا با تصمیم او همراهی می‌کنند یا خیلی راحت از زندگی او خود به خود حذف می‌شوند. این حذف فقط شامل دختر متأهل او یا پدر همسر فوت شده‌اش نمی‌شود بلکه ستایش در این مسیر حتی از پسر مجردش هم که جز خانه این مادر جایی برای زندگی ندارد، می‌گذرد. در سکانس‌های مختلف پس از اعلام تصمیم ستایش برای ازدواج و قهر اعضای خانواده‌اش، بیننده منتظر است او مادرانه سراغ فرزندانش برود و با صحبت و دلجویی، آنان را برای تصمیم درستش اقناع کند اما حتی در حد یک دیالوگ هم این اتفاق روی نمی‌دهد و اقناع خانواده ستایش نه توسط خود او که به واسطه افراد دیگر صورت می‌پذیرد. گویی برای ستایش هیچ اهمیتی ندارد خانواده او در این مورد چه فکری (هرچند غلط) دارند و او برای تشکیل خانواده جدید به راحتی از خانواده‌ای که داشت، عبور می‌کند. در سوی دیگر ماجرا هم مادر مهدی مظفری است که باز هم نه ستایش و نه مهدی تلاشی برای همراه کردن او با تصمیم خود ندارند و این اوست که باید خودش را با پسر و عروس تازه‌اش همراه کند، وگرنه از زندگی تنها فرزندش به راحتی حذف می‌شود.

مشکل آنجاست که خانواده ایرانی که شب‌های متوالی پای این قصه نشسته، ناخودآگاه از این رویکرد ضدخانواده الگو می‌پذیرد و این زنگ خطری است که صداوسیما و ناظرانش آن را نمی‌شنوند

در ازدواج دختر ستایش هم همین رویکرد در مورد خانواده داماد تکرار می‌شود. آنها باید موافقت خود را با ازدواج اعلام کنند و همراه پسرشان شوند، وگرنه از زندگی پسرشان و حتی مراسم عقد او حذف می‌شوند و کسی منتظر آنها نمی‌ماند. اینگونه است که این هر سه خانواده (فرزندان ستایش، خانواده داماد ستایش و خانواده همسر ستایش) یا به مراسم عقد نمی‌رسند یا در پی اتفاقاتی دیگر متحول شده و در لحظات آخر خود را به زندگی عضوی از خانواده می‌رسانند. ازدواج اول ستایش هم خالی از حذف خانواده‌ها نیست که فی‌الحال چون در سری اول سریال بوده، از آن می‌گذریم، اما اشاره به آن از این رو بود که بدانیم چنین تفکری در نگاه کارگردان و نویسنده عمیق شده است. حال آنکه فضای خانواده، خصوصاً خانواده سنتی و مذهبی ایرانی، فضای همدلی و اقناع با صبوری است و نه جنگ و حذف و عبور از یکدیگر. عضوی از یک خانواده صمیمی وقتی یقین به درستی تصمیمش دارد و با مخالفت خانواده روبه‌رو می‌شود، همه تلاش خود را برای نگه داشتن خانواده در کنار خود می‌کند، گرچه مستلزم گذر زمانی طولانی باشد. این همان چیزی است که نویسنده و کارگردان نتوانسته یا نخواسته‌اند در سریال نشان دهند و عملاً آن را تبدیل به نمایشی از بی‌حرمتی‌ها به خانواده کرده‌اند و به مخاطب خود گفته‌اند که با اولین مخالفت خانواده، می‌شود از آنها عبور کرد.

چنین رویکردی در سریال شاید بی‌ارتباط با ناآشنایی نویسنده و کارگردان با فضای یک خانواده مذهبی نباشد. این ادعا از آن رو می‌تواند طرح شود که در بخش‌های مختلف سریال، اتفاقاتی در مورد کاراکترهای مذهبی و سنتی سریال می‌افتد که با فضای واقعی یک خانواده یا فرد مذهبی به شدت متفاوت است. روحانیون معصوم نیستند، اما این حد از اشتباهات فاحش و تخطی از دستورات دینی از شخصیت روحانی فیلم بعید و نشانی از ناآشنایی با روحانیون است. او نه تنها بی‌دلیل تهمت به یک زن و مرد را باور می‌کند، حتی نمی‌گوید بر فرض حضور ستایش در منزل مهدی مظفری هم نشانه‌ای بر انجام گناه نیست و بدتر آنکه با همین دلیل بی‌دلیل، شغل ستایش را هم از او می‌گیرد. چادر سر کردن همسر فرد روحانی در منزل شاید اتفاق کوچکی باشد، اما نشان می‌دهد نویسنده و کارگردان و حتی طراح لباس با خانواده روحانیون غریبه هستند. وگرنه چه دلیلی دارد زن جلوی شوهرش چادر سر کند. در قسمت پایانی سریال، این غریبگی با خانواده‌ای مذهبی و سنتی با اشتغال ستایش در محیط مردانه میدان میوه و تره‌بار به اوج می‌رسد و اگر هم قصد کارگردان تابوشکنی بوده، باید گفت هر تابو شکستنی نه خوب است و نه معقول. این اتفاق در مورد اولین تعاملات ستایش و همسر دومش پس از پاسخ مثبت ستایش هم می‌افتد و بیننده با نمایشی از شکسته شدن خط قرمزها مواجه می‌شود و تعجب می‌کند که فاصله میان بله گفتن ستایش تا وقتی که مکانی را در منزلش برای استراحت مهدی فراهم می‌کند، فقط یک ساعت است! آن هم منزلی که محل زندگی پسر و پدرشوهر ستایش هم به شمار می‌رود. صرف نظر از درنوردیده شدن مرزهای حیا، حتی عقل هم می‌گوید برای آغاز زندگی مشترک یک شناخت اولیه لازم است؛ اتفاقی که گویا کارگردان از اساس به آن اعتقادی ندارد و به نظرش می‌آید عشق کافی است!

مشکل آنجاست که خانواده ایرانی که شب‌های متوالی پای این قصه نشسته، ناخودآگاه از این رویکرد ضدخانواده الگو می‌پذیرد و این زنگ خطری است که صداوسیما و ناظرانش آن را نمی‌شنوند و قدر یکی از مجادلات پیرامون برنامه‌های سیاسی صداوسیما هم به آن اعتنا ندارند، در حالی که بنیان یک ملت از تحکیم خانواده‌هاست.

دنباله سریال «بازی تاج و تخت» ساخته می‌شود

شبکه «HBO» از ساخت دنباله‌ای پسانگر و جدید از سریال محبوب «بازی تاج و تخت» خبر داد که قرار است در ۱۰ اپیزود آماده نمایش شود.

به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، شبکه «HBO» تنها چند ساعت پس از انصراف از ساخت سریالی جدید در دنیای داستان‌های «جورج آر. آر مارتین» با بازی «نائومی واتس» از ساخت یک مجموعه پسانگر با عنوان «خانه اژدها» خبر داد که به حوادثی مربوط به ۳۰۰سال پیش از داستان «بازی تاج و تخت» می‌پردازد.

سریال «خانه اژدها» بر اساس کتاب «آتش و خون» نوشته «جورج آر. آر مارتین» ساخته می‌شود و قرار است از طریق سرویس «HBO MAX» رقیب جدید نتفلیکس و آمازون در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد. سرویس «HBO MAX» در ماه می ۲۰۲۰ رسماً آغاز به کار می‌کند. هنوز تاریخ رونمایی از سریال جدید «خانه اژدها» از سوی سازندگان اعلام نشده است.

نما | حسین کشتکار

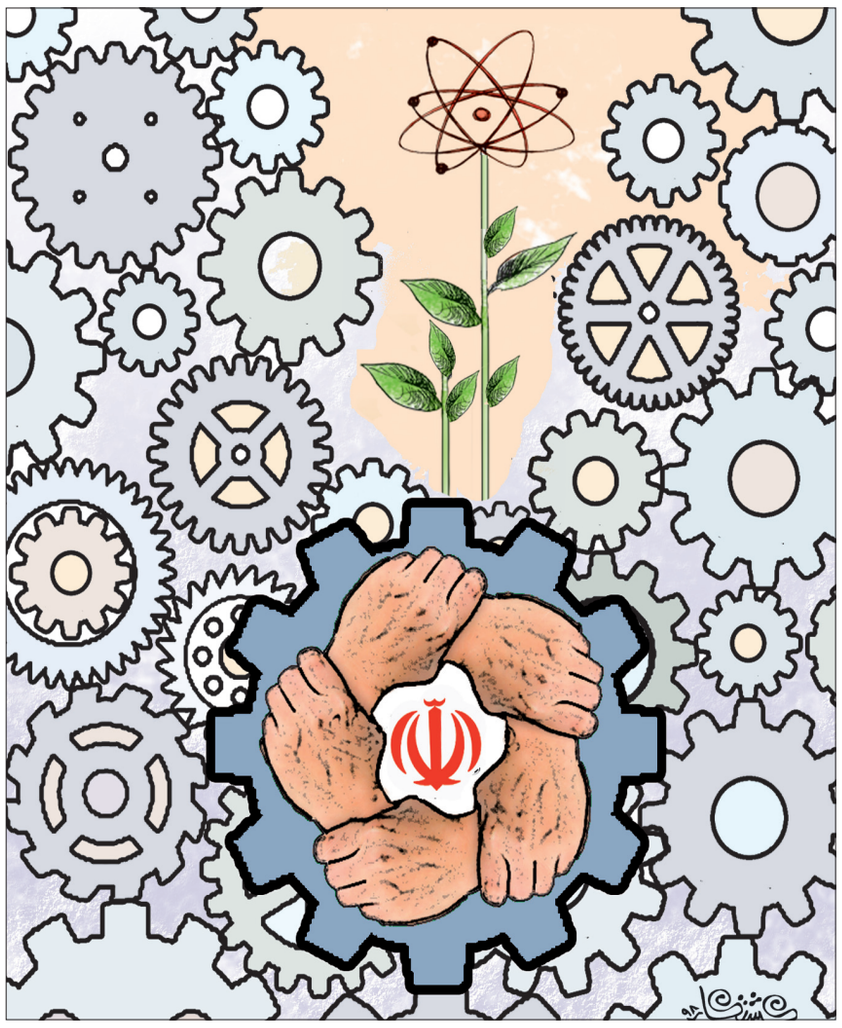

خیانت، خشونت، خودکشی و دیگر هیچ

در خوشبینانه‌ترین شکل ممکن «سال دوم دانشکده من» می‌تواند یک تله‌فیلم باشد

■ افشین علیار

اگر «سال دوم دانشکده من» را یک فیلم اولی می‌نوشت و می‌ساخت، به عنوان یک تجربه می‌شد نادیده‌اش گرفت اما پرویز شهبازی آن را نوشته و رسول صدرعاملی هم کارگردانی‌اش کرده است، فیلمنامه با حفره‌های فراوانی همراه است و کارگردانی ضعف‌های غیرقابل انکاری دارد، تنها نکته مشترک فیلم با آثار شهبازی تعلق خاطر به دنیای جوانان است و همینطور رسول صدرعاملی که تخصص خاصی در به تصویر کشیدن موقعیت‌های بحرانی جوانان دارد، اما در این فیلم نتوانسته موفقیت‌های پیشین خود را تکرار کند. مهم‌ترین ضعف فیلمنامه از سطحی‌نگری شهبازی در نگارش آن ناشی می‌شود.

آوا دوست صمیمی مهتاب روی تخت بیمارستان رو به مرگ است اما مهتاب صورت خندانی دارد و اصلاً گریه برای او معنایی ندارد، چند قطره اشک می‌ریزد اما تقلبی است، آوا روی تخت خوابیده و مهتاب وارد خیانت می‌شود و با علی دوست پسر آوا خوش می‌گذراند، در این میان مهتاب دوست پسر ازدواجی خود را هم در مقاطعی فراموش می‌کند و حتی به او دروغ می‌گوید، این اندازه بی‌شرفی برای ساختن شخصیت یک دختر دانشجوی نوجوان واقعاً در سینمای ایران نوبر است.

کمی عقب‌تر برویم، در اتوبوس آوا به مهتاب می‌گوید که علی به او خیانت کرده خب؟ در چند سکانس جلوتر آوا می‌گوید حاضر است به علی زنگ بزند و عذرخواهی کند خب؟ اما از زمانی که مهتاب به علی زنگ می‌زند که به اصفهان بیاید، لحن فیلم دچار سوءتفاهم شده و فیلمساز در روایت سردرگم می‌شود، اینکه مهتاب با وجود منصور وارد یک رابطه احساسی می‌شود به هیچ وجه متقاعدکننده نیست چون شخصیت مهتاب طور دیگری نوشته شده است؛ دختری از طبقه متوسط که حالا با پسر عمه‌اش هم قصد ازدواج دارد، با این نشانه‌ها خیانت مهتاب نسبت به آوا و منصور غیرقابل توجیه و البته مشمئزکننده است، این اتهام به مهتاب وارد است که او به دلیل شرایط مالی با علی وارد رابطه شده است؛ سکانسی که به مغازه علی می‌رود و سکانسی که به مغازه منصور می‌رود را به یاد بیاورید، آوا قرص می‌خورد، به کما می‌رود، پدر و مادرش از تهران به اصفهان می‌روند چه می‌شود؟ پدری منفعل و سرد چه کاری برای دخترش می‌کند؟ مادر چمدان دخترش را نمی‌شناسد! بود و نبود این پدر و مادر برای آوا چه نقش مهمی دارد؟ وقتی بیمارستان آوا را جواب می‌کند، مادر می‌گوید با دعا خوبش می‌کنم! خانم نورزاد چه نقشی در قصه دارد؟ هیچ! با اینکه در بعضی از سکانس‌ها می‌توانست نقش مهم و مؤثری داشته باشد اما ندارد، درددل‌های مهتاب با آوا و اعتراف عاشق شدن که باعث ریزش اشک آوا در کما می‌شود، فیلم را هندی می‌کند و اساساً زمان فیلم با چنین سکانس‌هایی تلف شده است.

منطق سکانس پایانی وفاداری علی نسبت به آواست، حالا دیگر مخاطب باید خیالش راحت باشد که علی اهل به اصطلاح تیک زدن و خیانت نیست! به همین سادگی! مهتاب هم که مدتی از دانشگاه رفتن جا می‌ماند، در سکانس آخر در برف قدم می‌زند و می‌رود، حالا اینکه آوا چه قرصی می‌خورده و چرا می‌خورده یا اینکه علی چگونه به پدر آوا گفته من دوست پسر دخترت هستم، بماند! فیلمساز هیچ اهمیتی به خانواده نمی‌دهد و اساساً خانواده منفعل‌ترین عنصر این فیلم است؛ مادر و پدری که از حال و احوال دخترشان خبر ندارند. برخورد فیلمساز با مسئله خانواده چیزی شبیه فاجعه است.

فیلم در داستانگویی ضعف اساسی دارد، به همین دلیل تبدیل به یک فیلم موقعیت‌محور بی‌سروشکل شده است، این را اضافه کنید که صدرعاملی فیلم‌های متعددی درباره جوانان ساخته و همینطور شهبازی که «نفس عمیق» و «دربند» را در کارنامه دارد اما این فیلم به شدت با ساخته‌های این دو سینماگر فاصله زیادی دارد، در خوشبینانه‌ترین شکل ممکن «سال دوم دانشکده من» می‌تواند یک تله‌فیلم باشد.

حاتمی کیا و تیم او از گچساران به قم می‌روند

فیلمبرداری «خروج» به نیمه رسید

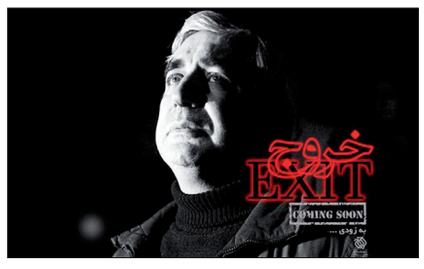

■ محمد صادقی

با پایان فیلمبرداری فیلم جدید ابراهیم حاتمی کیا در شهر گچساران، فیلمبرداری این پروژه سینمایی در قم ادامه خواهد داشت.

نیمی از فیلمبرداری فیلم سینمایی «خروج» جدیدترین ساخته ابراهیم حاتمی کیا به پایان رسید و قرار است ادامه فیلمبرداری این فیلم در قم انجام شود. جهانگیر الماسی یکی از بازیگران فیلم سینمایی «خروج» می‌گوید: این فیلم سینمایی نزدیک ۳۵روز است که در حال فیلمبرداری است و گروه قرار است به‌زودی برای گرفتن سکانس‌های باقی مانده، عازم قم شود و دیگر بخش‌های این اثر در قم فیلمبرداری می‌شود. الماسی همچنین در مصاحبه با «میزان» حضور در فیلم خروج را تجربه‌ای بزرگ برای کارنامه سینمایی‌اش عنوان می‌کند و می‌افزاید: حضورم در پروژه خروج برای من به مثابه یک درس بوده است، به شخصه تا به حال با کارگردانان متفاوتی کار کرده‌ام اما کار کردن با حاتمی کیا بسیار متفاوت است، به عنوان مثال ما از همان ابتدا با کلیتی از فیلمنامه روبه‌رو بودیم و نمی‌دانستیم که تا انتها چه اتفاقی می‌افتد و همگی کاملاً خود را به حاتمی کیا سپردیم زیرا به شدت به وی اعتماد داریم.

وی درباره همکاری با حاتمی کیا، می‌گوید: من سال‌ها پیش با حاتمی کیا در جشنواره فیلم فجر عضو هیئت داوران بودم، از همان جا وی را می‌شناختم، شاید قبل از خروج همواره در ابتدا کلیت فیلمنامه را می‌خواندم تا به نقش برسم، اما در خروج با کلیتی اولیه آشنا شدم و بعد برای رسیدن به نقش قدم به قدم با کارگردان پیش رفتم که خودش اتفاق بسیار جالبی برای من بود. الماسی ادامه می‌دهد: روز اولی که حاتمی کیا از من برای این فیلم دعوت کرد، مختصاتی کلی از نقش را برایم ترسیم کرد و من هم با وی قول همکاری دادم، به شخصه خودم را به وی واگذار کرده و به او اعتماد کامل دارم.

این بازیگر درباره نقشی که در «خروج» ایفا می‌کند، می‌گوید: در فیلم سینمایی «خروج» نقش یک تکنوکرات را بازی می‌کنم، تکنوکرات به معنای فردی است که در سیستم دولتی و اداری مشغول کار بوده و همین اتفاق مناسبات و حتی لحن و گفتار وی را تحت تاثیر قرار می‌دهد، به همین دلیل شاید به واسطه حضورش در شهرهای مختلف و کارهای اداری کمی لهجه کمتری داشته باشد.

پروژه سینمایی «خروج» محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است. این پروژه موضوعی اجتماعی را دنبال می‌کند. در اطلاعات منتشر شده از این فیلم آمده است: «خروج» فیلمی است درباره تعدادی کشاورز که زمین‌های‌شان را سیل از بین برده و حالا برای رفع مشکلاتشان قصد اعتراض دارند. قرار است این فیلم در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر رونمایی شود.

نمایش

کوروش زارعی:

تماشاخانه‌های خصوصی عرصه نمایش را به قهقرا کشیده‌اند

طی سال‌های گذشته در برخی از تماشاخانه‌های خصوصی آثاری روی صحنه رفته که این هنر را لکه‌دار کرده‌اند و بسیاری از خانواده‌ها از دیدن آثاری که روی صحنه می‌روند، شرم می‌کنند.

کوروش زارعی، بازیگر و کارگردان تئاتر با بیان این موضوع به «میزان» گفت: متأسفانه تئاتر خصوصی و تماشاخانه‌های خصوصی تئاتر را به قهقرا کشیده‌اند. طی سال‌های گذشته هر کس صرفاً با داشتن پول و رابطه وارد این عرصه شده و هر اثر بی‌محتوایی را روی صحنه برده است، به همین دلیل اینکه ما پیش از ورود افراد آنها را محک بزنیم، اصلاً بد نیست. وی حضور سلبریتی‌ها در تئاتر را رویدادی ناگوار خواند و تأکید کرد: تئاتر امروز به یک الگو رسیده است، شما صرفاً باید پول داشته باشید، با همان پول چند چهره سینمایی و سلبریتی را به تئاتر می‌آورید و به راحتی بدون هیچ سابقه‌ای تئاتر روی صحنه می‌برید.

زارعی نبود مدیریت در عرصه تئاتر را ناامیدکننده خواند و خاطرنشان کرد: تئاتر هنری ارزشمند و انسانی است، هنرمندان تئاتر الگوی فرهنگی جامعه هستند، این هنر به عنوان عنصری اندیشه‌ورز نباید دست هر فردی بیفتد، متأسفانه تئاتر سال‌های اخیر به واسطه یک عده دلال به نام تهیه‌کننده رو به نابودی رفته و جریان تئاتر خصوصی وضعیت اسفبار تئاتر را تشدید کرده است.

شائبه دور زدن شورای پروانه نمایش برای اکران «خانه پدری»

سیروس الوند: ۱۷ دقیقه از «خانه پدری» باید حذف می‌شد

■ هادی عسگری

مطرح شدن موضوع اکران فیلم «خانه پدری» شائبه دور زدن شورای پروانه نمایش و اعمال نفوذ برای اکران این فیلم را ایجاد کرده است.

خانه پدری برای دومین بار به دلیل یک سکانس حاشیه‌ساز توقیف شده است. سیروس الوند درباره اولین دوره که قرار بود خانه پدری اکران شود، می‌گوید: «من در زمان اکران خانه پدری در جشنواره فیلم فجر رئیس کانون کارگردانان سینما بودم و در آن زمان تصمیم ابتدایی ما بر این بود که ۱۷دقیقه از فیلم خانه پدری باید حذف شود اما کیانوش عیاری زیر بار ۱۷دقیقه این اصلاحیه نرفت.»

اکنون و پس از چند روز از توقیف مجدد «خانه پدری»، این سؤال مطرح است که چطور شورای پروانه نمایش به این فیلم اجازه اکران داده است؟ در همین زمینه «فارس» در خبری نوشت: «صدور پروانه نمایش برای فیلم خانه پدری با اعمال نفوذ مسئولان وزارت ارشاد صورت گرفته و اکثریت اعضای شورای نمایش با اکران عمومی این فیلم مخالف بوده‌اند که نهایتاً با اعمال نفوذ مسئولان وزارت ارشاد و سازمان سینمایی مجوز نمایش این فیلم صادر شده است.»

حسین انتظامی پس از توقیف فیلم «خانه پدری» گفته بود: براساس قانون، شورای پروانه ساخت و نمایش، مراجع قانونی برای تصمیم‌گیری درباره ساخت یا نمایش یک فیلم هستند. وی با اشاره به سوابق اعضای شورای پروانه ساخت و نمایش، ادامه داد: مگر می‌شود اعضای شورایی که تک‌تک آنها افرادی صاحبنظر هستند و از سوی مقامات کشور مورد مشورت قرار می‌گیرند، ضدایرانی، ضدخانواده و ضددین باشند و بعضی از این نوع هجمه‌ها را متوجه نشوند؟

در همین راستا «تسنیم» در گزارشی نوشت: «با توجه به ضرورت رأی اعضای شورای پروانه نمایش - که غالباً دارای رویکردهای اصولگرایانه هستند- برای صدور پروانه اکران فیلم از یک سو و از سوی دیگر محتوای قابل تأمل فیلم توقیفی «خانه پدری»، این سؤال ایجاد شده که چرا اعضای این شورا پروانه نمایش فیلم سینمایی مذکور را صادر کرده‌اند؟ عدم مصاحبه و گفت‌وگوی اعضای شورای پروانه نمایش با خبرنگاران و توضیح درباره چرایی بروز این مسئله نشان می‌دهد از سوی رئیس سازمان اعمال نفوذ شده است. چرا برخی از اعضای شورا از پاسخ به این سؤال طفره می‌روند؟ آیا اعضای این شورا با اکران این فیلم واقعاً مخالف بوده‌اند؟ به راستی چرا تاکنون حاضر به گفت‌وگو با خبرنگاران نشده‌اند؟» اکران فیلم سینمایی «خانه پدری» پس از رفع توقیف آن تنها چند روز به طول انجامید و با حکم مقام قضایی اکران محدود آن در تهران متوقف شد.